

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης : 184/2012
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Δ'
Συνεδρίαση της 20.3.2012

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Δημήτριος Αναστασόπουλος, Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ.

Μέλη : Βλάσιος Βούκαλης, Ανδρέας Φυτράκης, Στέφανος Δέτσης, Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Νίκη Μαριόλη, Δήμητρα Κεφάλια, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια : Σταυρούλα Μπανάκου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμ. Ερωτήματος : το υπ' αριθ. 163707/9.1.2012 έγγραφο του Προέδρου του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Π.& Δανείων

Περίληψη: Απόδοση συμπληρωματικής αποζημίωσης λόγω άρσης τεκμηρίου ωφέλειας στην αναγνωρισθείσα δικαιούχο της αποζημίωσης απαλλοτριωθέντος ακινήτου, η οποία ωστόσο δεν ήταν διάδικος στη δίκη με την οποία κρίθηκε ότι το απαλλοτριωθέν ακίνητο δεν βαρύνεται με αυταποζημίωση.

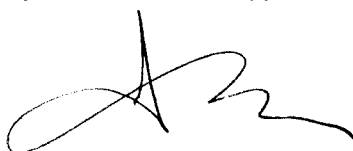
Επί του ανωτέρω ερωτήματος το Δ' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε ομόφωνα ως ακολούθως:

Ι.ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Με το υπ' αριθ. 163707/9.1.2012 έγγραφο του Προέδρου του Τ.Π.& Δανείων διαβιβάστηκε στο Γραφείο μας ερώτημα της Δ/νσης Απαλλοτριώσεων (Δ8) αναφορικά με τη δυνατότητα του Τ.Π.& Δανείων να αποδώσει συμπληρωματική αποζημίωση, λόγω άρσης τεκμηρίου ωφέλειας, στην αναγνωρισθείσα δικαιούχο της αποζημίωσης του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, παρά το γεγονός ότι δεν ήταν διάδικος στη δίκη με την οποία κρίθηκε ότι δεν υπάρχει υποχρέωση αυταποζημίωσης ως προς τις απαλλοτριωθείσες ιδιοκτησίες.

Ειδικότερα από το διδόμενο ιστορικό και τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα :

Με την υπ' αριθ. 7039/2007 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, η οποία έκρινε επί της από 30.5.2003 αιτήσεως του «.....», φερόμενου ιδιοκτήτη των με αριθ. ΚΠ 531,537, 559 και 560, ιδιοκτησιών που απαλλοτριώθηκαν με την υπ' αριθ. 1031533/22.4.2002 κ.υ.α., διορθώθηκε ο Κτηματολογικός Πίνακας για τις ιδιοκτησίες αυτές και κρίθηκε ότι δεν υπάρχει υποχρέωση αυταποζημίωσης ως προς τις ιδιοκτησίες αυτές και ότι ο αιτών πρέπει να αποζημιωθεί γι αυτές. Με την υπ' αριθ. 889/2007 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου δικαιούχος της απαλλοτριωτικής αποζημίωσης, που καθορίστηκε οριστικά με την υπ' αριθ. 6367/2003 απόφαση του Εφετείου Αθηνών, αναφορικά με τις ως άνω ιδιοκτησίες, αναγνωρίστηκε η «.....». Η Δ/νη Απαλλοτριώσεων απέδωσε στην αναγνωρισθείσα δικαιούχο με το υπ' αριθ. 49721/1.4.2008 ένταλμα πληρωμής το σύνολο της οριστικής αποζημίωσης, όχι όμως και τη συμπληρωματική που προέκυψε δυνάμει της υπ' αριθ.7039/2007 απόφασης του Εφετείου Αθηνών. Κατόπιν αυτού η «.....», που αναγνωρίστηκε δικαιούχος της αποζημίωσης με την υπ' αριθ. 889/2007 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, υπέβαλε στην Υπηρεσία την από 6.12.2011 αίτησή της με την οποία αιτείται την καταβολή της συμπληρωματικής αποζημίωσης που προέκυψε κατόπιν της υπ' αριθ.

7039/2007 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, λόγω της άρσης του τεκμηρίου ωφέλειας, καίτοι δεν ήταν διάδικος στη δίκη επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση, υποστηρίζοντας ότι η άρση του τεκμηρίου ωφέλειας δεν είναι προσωποπαγή αλλά ακολουθεί το ακίνητο. Σε συνέχεια της ως άνω αιτήσεως υποβλήθηκε από την υπηρεσία το προεκτεθέν ερώτημα.

ΙΙ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Α. Κατά τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 653/1977 «περί υποχρεώσεως των παροδίων ιδιοκτητών για τη διάνοιξη εθνικών οδών κ.λ.π.», όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 62 § 9 και 10 του Ν. 94 7/1979 αναφορικά με την εφαρμογή αυτών και στις περιπτώσεις των προς βελτίωση των υφισταμένων οδών πραγματοποιούμενων νέων χαράξεων ή διαπλατύνσεων αυτών ή τμημάτων, καθώς και επί των επαρχιακών οδών για το μέχρι είκοσι (20) μέτρων πλάτος αυτών « *προκειμένου περί διάνοιξης εκτός σχεδίου πόλεων εθνικών οδών πλάτους κατάληψης μέχρι τριάντα (30) μέτρων, οι ωφελούμενοι παρόδιοι ιδιοκτήτες εκάστης πλευράς υποχρεούνται σε αποζημίωση ζώνης πλάτους δεκαπέντε (15) μέτρων δια συμμετοχής των εις τας δαπάνας απαλλοτριώσεως των καταλαμβανομένων υπό των οδών τούτων ακινήτων. Η επιβάρυνσις αυτή δεν δύναται να υπερβαίνει το ήμισυ του εμβαδού του βαρυνόμενου ακινήτου*». Με την § 3 του ως άνω άρθρου ορίστηκε ότι «*Ωωφελούμενοι παρόδιοι ιδιοκτήτες για την εφαρμογή του παρόντος θεωρούνται εκείνοι, των οποίων τα ακίνητα αποκτούν πρόσωπο επί των διανοιγόμενων οδών*», ενώ κατά την § 4 του ίδιου άρθρου, «*Οσάκις οι δικαιούχοι αποζημιώσεως δια την απαλλοτρίωσιν είναι υπόχρεοι για την πληρωμή αυτής, επέρχεται συμψηφισμός δικαιωμάτων και υποχρεώσεων*». Παγίως κρίθηκε νομολογιακά ότι οι προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού (§ 1, 3, 4) του Ν. 653/1977 αντίκεινται στο άρθρο 1 του πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.), που μετά την κύρωση της με το ν.δ. 53/1974 αποτελεί εσωτερικό δίκαιο και υπερισχύει από κάθε άλλη διάταξη του ημεδαπού δικαίου, άρα και της πιο πάνω διατάξεως του ν. 653/1977 (άρθρ. 28 § 1 του Συντάγματος) και το καθιερούμενο με αυτές τεκμήριο ισχύει ως μαχητό, ο ισχυριζόμενος δε ότι το απομένον τμήμα του ακινήτου δεν ωφελείται αλλά

αντιθέτως ζημιώνεται από την απαλλοτρίωση μπορεί, αποδεικνύοντας το αντίθετο της τεκμαιρόμενης ωφέλειας, ανατρέποντας το ως άνω μαχητό τεκμήριο, να αποζημιωθεί και για την αυτοαποζημιούμενη έκταση του και να ζητήσει τον καθορισμό οριστικής τιμής μονάδας αποζημίωσης γι' αυτήν (ΑΠ 781/2010, 11/2011 Ολ., 1009/2011).

Ήδη με την παράγραφο 1 του άρθρου 33 του ν. 2971/19.12.2001 ορίστηκε ότι : *«το τεκμήριο της ωφέλειας των ιδιοκτητών κατά τις διατάξεις του ν. 653/1977 είναι μαχητό και κρίνεται μετά την κήρυξη της απαλλοτρίωσης, από το αρμόδιο για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης Εφετείο, κατά την ειδική διαδικασία του παρόντος άρθρου»*. Κατά την § 2 του ίδιου άρθρου ο *«εικαζόμενος ιδιοκτήτης ή ο αξιών δικαιώματα επί του απαλλοτριωθέντος, εφόσον θεωρεί ότι υφίσταται το τεκμήριο ωφέλειας, μπορεί, με αίτηση του να ζητήσει από τον φορέα του έργου τη διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα κήρυξης της απαλλοτρίωσης. Η υποβολή της αίτησης δεν αναστέλλει τις διαδικασίες της απαλλοτρίωσης»*. Κατά την § 3 του ίδιου άρθρου *« η αίτηση υποβάλλεται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δυο (2) μηνών από την έκδοση της απόφασης περί προσωρινού ή απ' ευθείας οριστικού προσδιορισμού της αποζημίωσης και παραπέμπεται, μετά τη λήξη της προθεσμίας προς εξέταση σε τριμελή Επιτροπή ... »*. Όπως δε νομολογιακά έχει κριθεί ο εικαζόμενος ιδιοκτήτης ή ο αξιών δικαιώματα επί του απαλλοτριούμενου, εφόσον θεωρεί ότι δεν υφίσταται το τεκμήριο μπορεί με αίτησή του να ζητήσει από τον φορέα του έργου τη διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα κήρυξης της απαλλοτρίωσης. Η υποβολή αίτησης δεν αναστέλλει τις διαδικασίες της απαλλοτρίωσης. Η προβλεπόμενη δε από τις ως άνω διατάξεις διαδικασία δεν εμποδίζει τον δικαιούχο της αποζημίωσης να υποβάλει το αίτημά του για άρση του τεκμηρίου ωφέλειας σωρευτικά με το αίτημά του για τον καθορισμό προσωρινής ή οριστικής τιμής μονάδος αποζημίωσης ενώπιον του Εφετείου, διότι περιορισμός της αρμοδιότητας του Εφετείου σε μόνο τον προσδιορισμό της αποζημίωσης και της ιδιαίτερης αποζημίωσης του άρθρου 13 παρ.4 του ΚΑΑΑ είναι ανίσχυρος ως προσκρούων στη διάταξη του πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ σύμφωνα με την οποία *«παν φυσικό ή νομικό πρόσωπο δικαιούται σεβασμού της*

περιουσίας του...αντικείμενο της δίκης καθορισμού αποζημιώσεως είναι η αποζημίωση εν συνόλω, λαμβανομένη, δηλαδή η χορήγηση αποζημιώσεως σε σχέση με την αξία του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, ο προσδιορισμός της ωφέλειας του ιδιοκτήτη αυτού, όπου η ύπαρξή της επηρεάζει τις εκ της απαλλοτριώσεως αξιώσεις του, κάθε άλλο θέμα συναφές με την απαλλοτρίωση και η δικαστική δαπάνη». Στην περίπτωση αυτή της συνεκδίκασης του αιτήματος για άρση του τεκμηρίου της ωφέλειας με εκείνο του καθορισμού της οριστικής αποζημίωσης δεν εφαρμόζονται ούτε η ειδική διαδικασία, ούτε και η προδικασία που προβλέπονται από το ν. 2971/2001, οι οποίες μπορούν να εφαρμοστούν μόνο αν υποβληθεί χωριστό αίτημα για άρση του τεκμηρίου. Κατά συνέπεια στην περίπτωση της συνεκδίκασης των, ως άνω, αιτημάτων δεν απαιτείται και η τήρηση της προθεσμίας των δύο μηνών, που προβλέπεται από το άρθρο 33 του ν.2971/2001 και η μη τήρησή της δεν καθιστά απαράδεκτο το αίτημα άρσεως του τεκμηρίου (ΑΠ 781/2010).

Τέλος σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 Ν. 2882/2001 (Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων) «Το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων αποδίδει στο δικαιούχο το ποσό που κατατέθηκε αφού προσκομισθεί σε αυτό τελεσίδικη αναγνωριστική απόφαση» ενώ σύμφωνα με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου «Με την καταβολή της αποζημίωσης στο δικαιούχο που αναγνωρίστηκε δικαστικώς, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση και ευθύνη απέναντι σε οποιονδήποτε τρίτο διεκδικητή ή δικαιούχο. Ευθύνη απέναντι σε αυτούς έχει εκείνος που εισέπραξε την αποζημίωση».

Εξάλλου σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.1 του ίδιου νόμου «Κατά την έννοια του παρόντος νόμου, ενδιαφερόμενοι, οι οποίοι δύνανται να ζητήσουν δικαστικώς τον προσωρινό ή οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης είναι α) ο υπόχρεος να καταβάλλει την αποζημίωση β) ο υπέρ ου κηρύχθηκε η αναγκαστική απαλλοτρίωση και γ) όποιος αξιώνει κυριότητα ή άλλο εμπράγματο δικαίωμα στο απαλλοτριούμενο». Η ιδιότητα κάποιου ότι αξιώνει τέτοιο δικαίωμα αποκτάται είτε με την αναγραφή του στα απαλλοτριωτικά έγγραφα (υπουργική απόφαση για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης, κτηματολογικό πίνακα κλπ.) είτε με την παρέμβαση και συμμετοχή του στη

διαδικασία του προσωρινού προσδιορισμού της αποζημίωσης, είτε με την νόμοτυπη επίκληση με οποιονδήποτε τρόπο τέτοιου δικαίωματος κατά την όλη διαδικασία από την κήρυξη και μέχρι την συντέλεση της απαλλοτριώσεως. (Εφ.Αθ 2051/1986 Ελλ.Δ/νη 1987).

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 1 « η αναγνώριση των δικαιούχων της αποζημίωσης γίνεται με δικαστική απόφαση κατά την ειδική διαδικασία που ορίζεται με τις διατάξεις του παρόντος.», ενώ σύμφωνα με την παρ.2 «Αρμόδιο για την αναγνώριση των δικαιούχων της αποζημίωσης είναι το μονομελές πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το ακίνητο που απαλλοτριώθηκε ή το μεγαλύτερο μέρος αυτού. Το πρωτοδικείο επιλαμβάνεται μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου». Σύμφωνα με το άρθρο 12 του ως άνω Νόμου «η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου για την αναγνώριση δικαιούχων δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Διάδικοι ή τρίτοι, που αξιώνουν δικαιώματα στο απαλλοτριωμένο ακίνητο, δύνανται να τα ασκήσουν κατά την τακτική διαδικασία, έστω και αν δεν προβλήθηκαν κατά την ειδική διαδικασία αναγνώρισης δικαιούχων, προς είσπραξη της αποζημίωσης ή αναζήτηση αυτής από εκείνον που την εισέπραξε ή από εκείνον υπέρ του οποίου εκδόθηκε το χρηματικό ένταλμα πληρωμής, χωρίς αυτό να ασκεί επιρροή στη διαδικασία της απαλλοτριώσεως».

Με βάση τα ανωτέρω σημειώνεται ότι η παρακατάθεση της αποζημίωσης που καθορίστηκε προσωρινά ή οριστικά στο ΤΠΔ και η δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης ή η είσπραξή της με οποιονδήποτε τρόπο από εκείνον που με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου ορίστηκε δικαιούχος, επιφέρει τη συντέλεση της απαλλοτριώσεως, ανεξάρτητα από το αν ο αναγραφόμενος ως δικαιούχος στην απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου είναι ή όχι ο πραγματικός κύριος του απαλλοτριωθέντος (ΑΠ 243/1999 ΕλλΔνη 1999· 1036).

Εξάλλου, η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου περί αναγνώρισης δικαιούχων αποζημίωσης είναι τελεσίδικη και αμετάκλητη, καθ' όσον δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο μέσο (ΕφΑθ 8125/1980 Αρμ 1981· 656), επιλύει οριστικά τη διαφορά με βάση τα υπάρχοντα στη διάθεση του δικαστηρίου αποδεικτικά στοιχεία και παράγει δεδικασμένο με ευρεία έννοια,

δηλαδή δεσμευτικότητα όχι μόνο μεταξύ των προσώπων (υποκειμενικά όρια) που μετέχουν στη δίκη αναγνώρισης αλλά και έναντι άλλων και ειδικά : α) έναντι του υποχρέου αποζημίωσης και β) έναντι του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (άρθρο 8 παρ.2 Ν. 2882/2001, άρθρο 8 παρ. 2 Ν.Δ. 797/1971), το οποίο οφείλει να καταβάλλει την αποζημίωση σε αυτούς που αναγνωρίστηκε ως δικαιούχος και στο Δικηγορικό Σύλλογο το ποσό της δικαστικής δαπάνης και την αμοιβή των πληρεξουσίων δικηγόρων. Η απόφαση αναγνώρισης δικαιούχων της αποζημίωσης κατά την ειδική διαδικασία δημιουργεί, κατά τα άρθρα 331 επ. Κ.Πολ.Δ., δεδικασμένο υπέρ αυτού που αναγνωρίστηκε για την είσπραξη της από τον υπόχρεο ή από το ΤΠΔ, αλλά και για την έγερση της καταψηφιστικής αγωγής για τη λήψη της και όχι δεδικασμένο για την κυριότητα, γιατί η κυριότητα στη δίκη αναγνώρισης κρίνεται παρεμπιπτόντως, καθ' όσον το Μονομελές Πρωτοδικείο, κρίνοντας για τον δικαιούχο της αποζημίωσης, δεν είναι αρμόδιο καθ' ύλην να κρίνει για το ζήτημα της κυριότητας με δύναμη δεδικασμένου (ΑΠ 1459/2003 ΕΛΛΔνη 2005· 1071, ΑΠ 436/1994 ΕΛΛΔνη 1995· 312, ΑΠ 31/1985 ΕΛΛΔνη 1985· 657). Περαιτέρω, η εν λόγω απόφαση αποτελεί δεδικασμένο ως προς το ύψος της οφειλόμενης αποζημίωσης αλλά και για το ποιος είναι ο δικαιούχος είσπραξης της αποζημίωσης έναντι όλων των ενδιαφερομένων, έναντι όσων μετείχαν στη δίκη της αναγνώρισης και δεν διεκδίκησαν την αποζημίωση του απαλλοτριούμενου, αλλά και έναντι όσων δεν μετείχαν στη δίκη, είτε είχαν κλητευθεί είτε όχι, καθώς επίσης και έναντι όσων παρέστησαν στη δίκη και διεκδίκησαν δικαιώματα, αλλά δεν αναγνωρίστηκαν ως δικαιούχοι (Δεδικασμένο έναντι πάντων, ΑΠ 194/1993, ΑΠ 1012/1991, ΑΠ 436/1994 ΕΛΛΔνη 1995· 312, ΑΠ 1459/2003).

Πρόσθετα, με την απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου κατά τη διαδικασία της αναγνώρισης δικαιούχων δημιουργείται δεδικασμένο, όχι μόνο για το ποιος είναι ο δικαιούχος της αποζημίωσης, αλλά και για την έκταση του απαλλοτριωθέντος ακινήτου, τον όγκο των επί αυτού κτισμάτων και την ποσότητα των συστατικών του, αφού τα περιστατικά αυτά κρίθηκαν αναγκαστικά για την εξεύρεση του ύψους της προσδιορισθείσας κατά τιμή

μονάδας αποζημίωσης (Οριστικό Δεδικασμένο, Χορομίδης Ι., Αναγκαστικές Απαλλοτριώσεις, 2004, σελ. 546, Εφαθ 8308/1986 ΕΛΛΔνη 1988· 136).

Με βάση τα ανωτέρω, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δεσμεύεται από το δεδικασμένο της απόφασης αναγνώρισης δικαιούχων αποζημίωσης της απαλλοτρίωσης και υποχρεούται να καταβάλλει την αποζημίωση σε αυτόν που αναγνωρίστηκε δικαστικώς ως δικαιούχος με την προσκόμιση της απόφασης.

III. Από την προβλεπόμενη από την προεκτεθείσα διάταξη του άρθρου 33 του ν. 2971/19.12.2001 ανατρεπτική δίμηνη προθεσμία, εντός της οποίας ο εικαζόμενος ιδιοκτήτης ή ο αξιών δικαιώματα επί του απαλλοτριωθέντος, εφόσον θεωρεί ότι δεν υφίσταται το τεκμήριο ωφέλειας, μπορεί, με αίτηση του να ζητήσει από τον φορέα του έργου τη διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα κήρυξης της απαλλοτρίωσης, σε συνδυασμό με τη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 14 του ΚΑΑΑ, με την οποία ορίζονται τα πρόσωπα που μπορούν να ζητήσουν τον δικαστικώς τον προσωρινό ή οριστικό καθορισμό της αποζημίωσης, με δυνατότητα σώρευσης και αιτήματος περί άρσης του τεκμηρίου ωφέλειας, αλλά και αυτήν της παρ.12 του άρθρου 26 του ΚΑΑΑ, αναφορικά με την έκταση ισχύος της απόφασης αναγνώρισης δικαιούχων, προκύπτει σαφώς ότι τόσο η αίτηση άρσης του τεκμηρίου ωφέλειας, όσο και του προσωρινού ή οριστικού προσδιορισμού της αποζημίωσης μπορούν να υποβληθούν από τον εικαζόμενο δικαιούχο, χωρίς αυτό να επηρεάζει το γεγονός ότι στη δίκη αναγνώρισης μπορεί να αναγνωριστεί δικαιούχος τρίτο πρόσωπο. Ειδικώς δε αναφορικά με το τεκμήριο ωφέλειας η δίμηνη ανατρεπτική προθεσμία για την υποβολή αίτησης επιβάλλει την υποβολή της από τον εικαζόμενο δικαιούχο, διαφορετικά χάνει το σχετικό δικαίωμα του. Καθίσταται σαφές συνεπώς ότι τόσο ο προσδιορισμός της αποζημίωσης όσο και η άρση του τεκμηρίου ωφέλειας αφορούν το ακίνητο και όχι τον δικαιούχο, που θα αναγνωρισθεί, ο οποίος τελικώς μπορεί να αποδειχθεί ότι δεν είναι και ο πραγματικός κύριος του ακινήτου. Στο ανωτέρω συμπέρασμα συνηγορεί και το γεγονός ότι σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 1 του Ν. 653/1977 στην περίπτωση που οι δικαιούχοι αποζημιώσεως δια την

απαλλοτριώσιν είναι υπόχρεοι για την πληρωμή αυτής, επέρχεται συμψηφισμός δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Κατ' ακολουθία η δικαστική διόρθωση του κτηματολογικού πίνακα και η αναγνώριση ότι δεν υπάρχει υποχρέωση **αυταποζημίωσης** των απαλλοτριούμενων ιδιοκτησιών οδηγεί και στην ανατροπή των αποτελεσμάτων του προαναφερόμενου συμψηφισμού, δικαιούχος δε του ποσού της συμπληρωματικής αποζημίωσης, που προκύπτει λόγω της άρσης του τεκμηρίου ωφέλειας, είναι αυτός που αναγνωρίστηκε δικαστικά δικαιούχος της αποζημίωσης και τούτο ανεξάρτητα του εάν ήταν η όχι διάδικος στη δίκη με την οποία αναγνωρίστηκε ότι οι απαλλοτριούμενες ιδιοκτησίες δεν βαρύνονται με υποχρέωση αυταποζημίωσης.

IV. Στο υποβληθέν συνεπώς ερώτημα το Δ' Τμήμα του Ν.Σ.Κ γνωμοδοτεί ότι αρμόζει θετική απάντηση και δη ότι η υπηρεσία πρέπει να καταβάλει το παρακατατεθέν από το φορέα του έργου ποσό της συμπληρωματικής αποζημίωσης στην αναγνωρισθείσα δικαιούχο, καίτοι δεν ήταν διάδικος στη δίκη περί άρσης του τεκμηρίου ωφέλειας.

Αθήνα 4-4-2012

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΠΑΝΑΚΟΥ

ΓΙΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.

